

Centre Parroquial d'Horta

butlletí

Núm. 29

Juny de 1991

número Extraordinari!

1991: 125è aniversari

Feliu i Codina, 7 i 9 • 08031 Barcelona • ☎ (93) 427 73 27

Sant Lluís

Hem volgut saber què en deia l'Enciclopèdia Catalana del nostre patró sant Lluís Gonzaga.

Transcrivim:

Gonzaga, Luigi (Castiglione delle Stiviere, Màntua 1568 - Roma 1591). Jesuïta. Fill de Ferdinando Gonzaga, marquès de Castiglione. A quinze anys volgué ingressar a la Companyia de Jesús, però per l'oposició del seu pare hagué d'esperar dos anys. Tingué com a director Roberto Bellarmino. Alimentà ideals de missioner, però morí de la pesta que li encomanaren els malalts que assistí. Canonitzat el 1726, la seva festa se celebra el 21 de juny.

En un altre diccionari, se'ns diu que va servir com a patge, abans d'entrar a l'orde dels jesuïtes, a la cort de Màntua i després a la de Felip II.

Sabem que és patró de la joventut.

No sabem, però, per què hi ha tants Centres catòlics amb el nom popular de Lluïsos, encara que no se'n diguin oficialment.

Ens agradaria saber-ne la història i els motius.

Un-soci-a-qui-li-agrada-la-investigació

En aquest número extraordinari:

18 / Sant Lluís.

19 / Amb les portes obertes de bat a bat.

20 / **Excursionisme:** Roses, Cadaqués i Llançà / Passió d'Olesa i Montserrat / Tortosa, Xerta i Tivenys / Com el Vallès no hi ha res!

24 / II Campionat d'Escacs Infantil.

25 / **Entrevistes, per Dora Serra:** Albert Batlle i Bastardas.

28 / **Esbart:** El grup Kezka d'Eibar i fi de curs.

29 / El 125è aniversari en fotos. - Els tres primers mesos.

35 / **Records d'altres temps, per Pere Solé:** 3.944.678.400.

38 / **Fotografia:** Exposicions i puntuacions.

39 / Havaneres al C.P.

40 / **Medicina:** El sol i la pell.

41 / **Manualitats:** Exposició col·lectiva.

41 / **Índex general dels 29 primers números del Butlletí del Centre Parroquial d'Horta.**

En arribar el mes de juny, el Centre Parroquial celebra la seva particular Festa Major, en coincidir com cada any amb la diada de Sant Lluís Gonçaga, el nostre Patró.

Però aquest any, tothom ho sap, no és com els altres, perquè la història del temps ha volgut que sigui el de la commemoració del 125è aniversari de la fundació dels Lluïsos, i això és un fet molt especial per als hortencs.

l'entesa necessària entre tots, únic punt vàlid per donar sentit al que som i al que pretenem ser en el nostre barri.

Us vull animar a aprofitar tots junts l'òptima situació social que es respira ara, conservant-la com un tresor. No la malvenguem i mantinguem-la ben alta per a ús dels que ens vinguin al darrera, imitant els nostres avantpassats, als qui mai no podrem agrair prou la seva fidel tasca de mantenir encesa

Amb les portes obertes de bat a bat

L'any 1991, per a nosaltres, és i serà important en diversos aspectes, però sobretot volem que sigui recordat també com l'any del retrobament, una paraula amb un significat molt valuós per als que portem el destí d'aquesta Casa.

Cal valorar positivament, pel que fa al funcionament del Centre, la celebració dels actes programats, com els que darrerament estem realitzant, i que un rera l'altre ens donen motiu per fer-nos obrir els ulls vers modificacions en la nostra actuació com a dirigents i socis.

Tenim molt més clara la idea que portàvem des d'un principi, d'esforçar-nos perquè el Centre Parroquial sigui la casa de tots, oblidant-nos de velles rancúnies, fent-nos forts al barri, que tothom ens conegui, i obrint les portes de bat a bat a tots els que vulguin entrar, sense discriminacions, oferint-los amistat, relació, servei i

la flama de l'esperit ben específic que il·lumina el Centre Parroquial d'Horta.

Tan sols ens manca una mica de dedicació i l'esforç humà necessari de voler deixar-nos anar en favor d'una causa comuna que ens podrà donar un fruit molt profitós, i també la satisfacció personal que hem estat capaços de fer-ho.

Com un obsequi de Festa Major, volem oferir-vos de tot cor, el regal de compartir amb nosaltres la il·lusió del retrobament en el sentit més ample que pugueu donar-li.

Us desitjo per endavant que disfruteu en els propers dies de la nostra Festa i espero la vostra imprescindible assistència als actes que tenim anunciats.

Cordialment,

Enric Roig i Martí,
President.

Sortida núm. 37

Roses, Cadaqués i Llançà

Amb certa recança emprenem la sortida cap al nostre objectiu, ja que, de bon matí, el cel es presenta molt tapat i, a més, l'"home del temps" ha anunciat pluja per aquest cap de setmana. (Som el dissabte 23 de març de 1991.)

Això és el que succeeix. A mesura que avancem per l'autopista després de l'obligada parada per esmorzar, l'aigua fa acte de presència i cada vegada més notable. Per aquest motiu, la visita a Roses es deixa per un dia més propens.

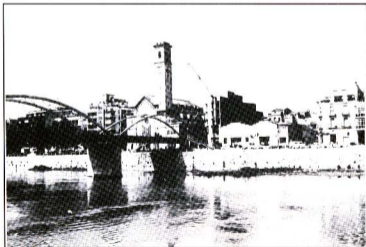
A Cadaqués aprofitem l'eixopluc que

ens brinda el Museu Perrot-Moore, que ofereix una mostra d'obres del geni empordanès, escriptor, escultor i sobretot (la seva faceta més coneguda) pintor, en Salvador Dalí, amb una bona col·lecció de bocets i dibuixos de la seva extensa producció, tot molt interessant. En sortir continua plovent i ens limitem a fer una petita volta i tornem a l'autocar per dirigir-nos cap a Llançà.

La vila de Llançà és esmentada per primera vegada, amb el nom de "Vila Lancio", en documents del segle X, situada a la "Valle Lanciani".

L'any 974 la vila era propietat del Monestir de Sant Pere de Roda. Cap als voltants de 1800-1815 posseïa la vila 2.000-3.000 habitants, que vivien principalment del comerç d'exportació d'oli i vins a França i Itàlia.

Com a monuments notables mereixen ésser citats: la Capella de Sant Silvestre de Valleta i del Terrer (segle XI); la torre de defensa de la Plaça Major (segle XV);

les dues portes de la capella del port (segle XVII) i l'església parroquial de Sant Vicenç (mitjan segle XVIII).

Llançà disposa de gran nombre de petites i tranquil·les cales; obicació avantatjosa, amb bones comunicacions per ferrocarril i carretera, a només 160 km de Barcelona, 20 de Figueres (entrada d'autopista) i 15 de la frontera francesa. Aquestes avantatges han contribuït a convertir Llançà en un lloc ideal per a unes agradables i tranquil·les vacances.

Ens serveixen un bon dinar i per primera vegada escoltem un discurs d'agraïment per la nostra visita, que ens dedica l'amo de l'establiment. L'home combina molt bé l'agraïment amb l'oferta d'un producte del país: un vinet que molts dels assistents compren a bon preu.

En PAU

Sortida núm. 38

Passió d'Olesa i Montserrat

En un dia esplèndid de sol i amb els ànims plens d'il·lusió i esperança per veure i sentir un gran esdeveniment, el diumenge 7 d'abril de 1991 va tenir lloc l'assistència a la Passió d'Olesa.

La sortida es va fer amb dos autocars, car érem un grup bastant nombrós de socis del Centre. L'ocasió mereixia la pena i no podia ser d'altra manera per festejar, també així, el nostre 125è aniversari. Es tractava de quelcom més que una excursió: la presència en un acte cultural i religiós de la tradició de la Passió. I, no cal dir, davant la proximitat de Montserrat, vam anar a la tarda a visitar el Santuari marí.

La Passió d'Olesa dura quatre hores. Es interpreta en català i consta de tres parts amb breus parades de deu minuts. Es el seu autor Joan Povill. L'obra està

escrita en vers, feta a consciència i presenta els textos dels Evangelis per damunt d'altres concessions. Es un text de poble i dona una visió dramàtica que commou interiorment i ens porta al reconeixement creient de la vida i missatge de Jesús.

La representació té lloc al Teatre Nou. Fent una breu història, és possible que els orígens datin de l'Edat Mitjana. Els escenaris degueren ser l'Església Parroquial i els carrers i places de la vila. A partir de 1847 ja es representà en un teatre. Fou un fatídic 23 de febrer de 1983 que un incendi enfonsà el gran teatre però va fer

despertar la sensibilitat de tot un poble i aquí tenim ara un altre i meravellós teatre, amb capacitat per a 1500 persones i amb un escenari adaptat i fet per representar aquesta gran obra.

Amb uns grans mitjans de tècnica, decoració i d'efectes especials és fa quasi insuperable. La interpretació és satisfactòria, particularment mereix destacar-se el Judas. Es el personatge més treballat de l'obra i de més càrrega dramàtica.

Veient la d'Olesa, molts enyoràvem l'excel·lent Passió feta durant tants anys a Horta, on sobre-abundaven l'amor, la fe, el sentiment, la passió per transmetre al públic, al poble, la figura de Jesús, la seva vida, la seva mort, la seva resurrecció. Per això la trobàvem insuperable...

Vam dinar en un restaurant de la vila i quasi corrent ens n'anàrem cap a Montse-

rrat. Després d'oïr missa i venerar la imatge de la Verge, agafàrem l'autocar, i cap a casa falta gent... Era ja capvespre i tots ens sentíem contents d'haver gaudit d'un dia primaveral, intens, emotiu i joiós.

Albert

Sortida núm. 39

Tortosa, Xerta i Tivenys

Contràriament al que havia previst l'"home del temps", en aquesta ocasió — dissabte 27 d'abril de 1991 — el bon temps ens acompanyà tot el dia, cosa que últimament no succeïa pas: sempre teníem pluja.

El nostre objectiu en aquesta sortida era la visita cultural a Tortosa, poble situat, com sabeu, a la ribera del riu Ebre, que precisament en aquestes dades celebrava una Mostra-Exposició de material agrícola.

Tortosa. 28.815 habitants, a 12 metres d'altitud. Serveis de tota classe (segons dades al meu abast). Tortosa és d'origen ibèric i romanitzada. Durant la dominació àrab va ser capital d'un regne de taifes. Ramon Berenguer IV la conquerí l'any 1148. De l'emmurallament i fortificació de la ciutat són conservats encara el bastió de la Suda i el fort de Bonete, Orleans i Tanassen, units per grans panys de muralles.

El seu principal monument és la Catedral, situada sobre les restes del temple romà, i posteriorment de la mesquita àrab. L'actual temple és gòtic, construït entre els segles XIV i XVII i consagrat el 1547. La façana és d'estil renaixement. Les capelles radials són separades amb decoracions arquitectòniques fetes sobre pedra, com els finestrals dels claustres, cas únic a Espanya. El claustre és gòtic, del segle XIV i del XV, amb retaule d'incalculable valor, obra del cèlebre Jaume Huguet. En un capella de la Catedral és

venerada la coneguda Mare de Déu de la Cinta, patrona de Tortosa. La pila baptismal procedeix de Peníscola i fou cedida a Tortosa pel Papa Luna.

Entre d'altres edificis dignes d'ésser visitats, cal citar el Palau Episcopal, del segle XIV i d'estil ogival, amb interessant pati interior d'estil gòtic català; el col·legi de St. Lluís, fundat per Carles V el 1544, d'estil renaixentista; el Museu Municipal, instal·lat a l'antic Convent de Sant Domènec també d'estil renaixentista, i que per disposició de Felip V atorgà graus universitaris als seus alumnes. També tenen interès l'edifici de l'Ajuntament, gòtic molt avançat, i la Llotja, del segle XIV, amb arquació apuntada i dos magnífics finestrals. La façana de la Casa de la Cultura és del segle XV. I encara atreuen l'atenció els carrers de l'antic barri jueu.

Abans de dinar, tinguérem uns petits problemes, car, per un malentès, el grup es dividí en dos i hi hagué un "despiste", que, afortunadament, es pogué solventar sense greus conseqüències.

Després de dinar, estava previst de visitar **Xerta i Tivenys**, però la veritat, ho veiérem de lluny a causa del traçat de les carreteres. Sí, però, en un dels nombrosos meandres que forma el riu Ebre, vàrem poder veure un "assut" o resclosa que, construïda en diagonal pels àrabs fa un grapat de segles, continua fent les funcions per a les quals fou construït, per la distribució de les aigües per als canals de dreta i esquerra del riu.

Després, tornada cap a casa.

— oOo —

Em sembla bé de passada recollir la impressió, més o menys general, treta dels comentaris dels participants en l'excursió, que la qualitat de les sortides ha perdut bastant d'aquell atractiu i d'aquella familiaritat que les caracteritzaven en principi. També he sentit dir que potser s'abusa un xic de les "visites culturals" a ciutats i pobles. Són molt interessants, però també caldria fer sortides a llocs on aquestes

visites passessin a segon terme; que fossin compreses com a complement.

En PAU

Sortida núm. 40

Com el Vallès no hi ha res!

A la plaça de Sant Cugat
molt tranquils hem esmorzat.

Feia un solet agradable. Asseguts en els bancs de la placeta de davant del Monestir, tot contemplant un estol de papers i plàstics que "engalanaven" els jardinetes, hem fet dia de reflexió (som el dissabte 25 de maig del 1991) abans de les votacions municipals de demà.

Del Monestir, el millor,
és el vistós "rosetó".

Perdoneu el castellanisme. Cal dir "rossassa", encara que costa de pronunciar. Hem quedat gratament sorpresos en veure tants cartells explicatius. Que en prenguin nota pobles, municipis i entitats, i ho imitin.

I ara, sense córrer massa,
anirem cap a Terrassa.

Més romànic, més pedres, pintures, mosaics, finestres, columnes, absis i absidiols, arcuacions lombardes, cimboris i creuers. I per a ben entonar, casa-ments amb núvies vestides de Núvia!

A Santa Eulàlia de Ronsana
ens faran passar la gana.

Ja estem entaulats i esperem el "dinar sorpresa". Déu n'hi dó! Hi ha hagut teca en abundància! Fins i tot, copa de cava! Això és massa!

Tots cap a Santa
Quitèria.
Més esglésies! Quina
dèria!

I més casaments, senyors! Hem recordat mossèn Josep Tintó, rector d'aquesta parròquia allà pels anys cinquanta, després d'haver passat una curta però intensa temporada com a vicari de Sant Joan d'Horta, on deixà una empremta inoblidable.

I quin martiri, Senyor,
per sortir del carreró!

Això és una llarga història. Un autocar no és un vehicle tot terreny. Un autocar és una mena de monstre feixuc, no avesat a anar per boscos i muntanyes. Avui hem abusat del nostre. N'hem fet un gra massa! Però hem arribat a casa sans i estalvis! Ja us ho contarem de viva veu!

S'ha acabat la passejada.
Fins la pròxima vegada!

Roda-soques.

escacs

II Campionat d'Escacs Infantil

El propassat dissabte 25 de maig es va celebrar a la sala del tennis de taula del C.P. d'Horta el II Campionat d'Escacs Infantil, organitzat pel Centre. Hi van participar un total d'onze nens i nenes d'entre dotze i quinze anys. Els resultats van ser

els següents:

1r classificat: Pablo Toledo, de l'Escola Milà i Fontanals;

2n classificat: Jesús David Toledo, de la mateixa escola;

3r classificat: Tània Puignou, del Foment Martinenc, i

3r classificat: Daniel Toda, d'Horta.

Estava previst que hi hagués un tercer i un quart classificats, però la corresponent partida va acabar en taules, i, com que ja era tard i hi havia premis per a tothom, es va decidir atorgar dos tercers premis.

Donem les gràcies a l'escola Milà i Fontanals per la seva especial participació, així com també la presència de tots els altres jugadors. Volem agrair també la col·laboració de totes les persones i entitats que ens han ajudat a realitzar aquest torneig, especialment a la Caixa de Pensions de Barcelona i al departament de Benestar Social de la Generalitat, que ens han facilitat els trofeus, i a l'Ateneu Hortenc, que ens ha deixat els rellotges.

També us fem saber que l'escola Milà i Fontanals ens ha convidat a un altre torneig infantil per al proper dia 31 de maig.

Horta, 27 de maig de 1991.

Gemma Torras
Pere Solé
Ernest Sitjà

entrevistes

Per Dora Serra

Albert Batlle i Bastardas

Regidor del Districte 7 de Barcelona

Fa una colla d'anys que coneixem i tractem la màxima autoritat de la nostra regidoria, senyor Albert Batlle. Ens hi hem adreçat per formular-li peticions, per presentar-li queixes. Un cop l'any compartim penes i alegries en els assajos i representacions teatrals de l'acte principal de les festes de tardor, la comèdia que aglutina les entitats d'Horta.

En tota ocasió ens trobem amb la bona acollida del nostre regidor. El seu tracte senzill ens permet considerar-lo un bon amic, digne d'ésser nomenat soci d'honor de qualsevulla de les nostres Entitats.

Li hem demanat audiència per fer-li una entrevista i presentar-lo a tots els socis del C.P. d'Horta a través d'aquest Butlletí, cosa que ha acceptat planerament.

Asseguts a les butaques del seu despatx, comença a preguntar-me per la secció de fotografia...

— Ah, no, no! Avui sóc jo la que pregunta. El seu nom i edat, si li plau?

— Em dic Albert Batlle i Bastardas. Vaig néixer a Sant Gervasi el 29 de gener de 1953.

— Quins són els passos a seguir per arribar a regidor?

— Cal només tenir una certa vocació de servei.

— Estudis especials? Quins són els

seus?

— Cap en concret. Jo sóc advocat.

— Qualsevol ciutadà pot ocupar aquest càrrec? No s'ha de ser d'algun partit polític?

— No forçosament. Cal estar agrupat en un moviment social o polític representatiu dins del municipi, i integrar-se en una candidatura quan és el moment d'eleccions municipals. Cada quatre anys es pot renovar el càrrec. La candidatura que surt guanyadora reparteix els càrrecs oportuns als integrants de la seva llista.

— Quants regidors té la ciutat de Barcelona?

— Quaranta-tres.

— Tots del partit guanyador, en aquest moment, el Socialista?

— No. Hi ha vint-i-un regidors del Partit Socialista, disset de Convergència, tres del Partit Popular i dos d'Iniciativa per Catalunya. Es bo que hi hagi un nombre d'opositors perquè això comporta estar sempre alerta a complir les nostres obligacions. És una lluita en benefici del ciutadà.

— Expliqui'ns una mica la mecànica per estructurar el municipi.

— El departament central consta de tres tenències d'alcaldia per als deu districtes. Els que presideixen són nomenats per l'Alcalde a proposta d'un consell del districte, integrat per quinze consellers que nomenen els partits polítics en funció dels vots que cada partit ha tret en el seu territori. En aquestes tenències d'alcaldia hi ha molts departaments.

— Els regidors tenen responsabilitats de gestió?

— La tasca del regidor és recolzar el govern o l'oposició. Cadascú està com a representant del seu partit.

— Nosaltres pertanyem al districte 7 i

en diem Horta-Guinardó. Quants barris aglutina aquest districte? Quines són les seves fronteres territorials?

— Des de l'any 1984 són identificats com a districte 7 l'antic municipi d'Horta, una part del de Sant Martí de Provençals, una altra del de Sant Andreu i una altra del de Gràcia. El territori queda repartit entre deu barris:

- 1, Alt i baix Guinardó;
- 2, Can Baró;
- 3, Font d'en Fargues;
- 4, el Carmel;
- 5, la Teixonera;
- 6, la Clota;
- 7, Horta;
- 8, Parc de la Vall d'Hebron;
- 9, Montbau, i
- 10, Sant Genís dels Agudells.

— Quin contacte hi ha amb cadascun d'aquests barris? Deu ser difícil conèixer tot-hom!

— La via directa sempre és la més eficaç, però és clar que no puc pas arribar a tot arreu! Les associacions de veïns han estat sempre un gran ajut per a la regidoria. Les entitats representatives de cada barri també completen la tasca de coordinació. Totes aquestes associacions serveixen de pont entre els ciutadans i el municipi. Gràcies a elles hem aconseguit erradicar el barraquisme del Carmel. També aconseguirem la desafectació del cinturó de ronda. Quan més units o associats estan els ciutadans, millor poden solucionar problemes i comunicar amb l'Administració.

— Ara que parlem de problemes, digu'm: quan tocarà el torn d'asfaltar BÉ els

carrers d'Horta — per a no ficar-me en altres punts de la ciutat?

— Aquests últims quatre anys el Districte ha invertit sis-cents milions de pessetes en inversions de pavimentació. La despesa més forta ha estat enllestir el Torrent de Can Mariner. Sóc conscient que no arribem a tot arreu, però ens veiem obligats a marcar unes prioritats

— Què passa amb el pont de Montbau, que fan i desfan?

— No el desfan! El pas fa temps que s'utilitza. En aquests moments hi estan instal·lant un ascensor que el farà molt més viable.

— Deu portar molts maldecaps el fet d'estar al front d'una regidoria!

— També té compensacions, quan es veu el bon resultat d'una gestió. Per exemple,

haver aconseguit l'obertura del túnel de la Rovira, que portava vuit anys construït i no es posava en funcionament. Ara tenim la via de la Rambla del Carmel ben aprofitada. La comunicació del centre de la ciutat amb la perifèria s'ha alleugerit i fet més còmoda.

— Quins són els serveis de la regidoria?

— El nostre departament es divideix en:

1. Serveis generals: burocràcia.
2. Serveis tècnics: obres, llicències, projectes.
3. Serveis personals: atencions a persones i entitats, matriculació a les esco-

les, servei de colònies, serveis socials.

— *Qui dona la cara? Sempre és el regidor?*

— No sempre. No pot assabentar-se pas de tot. S'ha de delegar en persones competents. Tenim dos-cents funcionaris.

— *Què se'n fan, dels diners dels impostos que paguem els contribuents?*

— El municipi és molt complex i les despeses són enormes.

1. Despeses del personal municipal, empreses privades i transports públics.

2. Despeses del funcionament normal de l'Ajuntament.

3. Inversió pública: parcs, equipaments esportius, de lleure, centres cívics, asfaltat de carrers, etc.

4. Ajuts a entitats o convenis per activitats, que s'avaluen segons l'interès públic, subvencions a escoles per a activitats extra-escolars, etc.

— *És molt complex aquest districte?*

— Jo diria que sí. Aquest fet el fa ser més estimulant. Mai no arribes a conèixer-lo. És com una ciutat en miniatura. Té una gran riquesa.

— *Els regidors intercanvien llurs opinions?*

— Un cop al mes ens reunim, a fi de trobar una coherència en les nostres actuacions. Jo sóc —en aquests moments— el president de la Comissió Descentralitzadora de Barcelona, la qual agrupa els deu regidors-presidents de districte.

— *Què és Horta dins del districte?*

— Horta és la Mare, és l'Origen, és la Història. Té una gran riquesa acumulada. Té un entramat associatiu de llarga vida, i vitalitat sobrerera per al futur.

— *Em sembla que és una pobreta Mare dintre el context del municipi, de la qual no s'ocupen massa els seus fills.*

Escollit com es queixa:

Al meu barri hi falta:

— *Una llar per a jubilats: Hem d'anar al Carmel.*

— *Un ambulatori: Hem d'anar al Carmel o a la Guineueta.*

— *Una parada de metro a la part alta del barri: Tot és centrat a la plaça Eivissa i Montbau queda lluny.*

— *Millor enllumenat, sobretot al sector de Can Quintana.*

— *Asfaltar la majoria de carrers.*

— *Una oficina de correus: Hem d'anar a Santa Eulàlia o a la Guineueta.*

— *Més seguretat, guàrdies, cada dia de l'any.*

— *S'està construint un pavelló provisional per als jubilats a la part alta d'Horta.*

— *Ambulatori: L'ajuntament va cedir l'edifici a que hi ha al carrer Tajo, sota el pas del Túnel de la Rovira, a la Generalitat. Ara és aquesta institució la responsable.*

— *Enllumenat: S'està procedint a la millora d'enllumenat. No tot es pot fer tan de pressa com la gent voldria. A poc a poc aconseguirem arribar a tot arreu.*

— *Què és el Centre Parroquial dintre d'aquest laberint d'entitats i associacions?*

— El Centre Parroquial —juntament amb l'Ateneu Hortenc— és l'entitat degana. A part de la seva nutrida història, ha estat una fita per a la cultura catalana en aquells temps darrers de la dictadura. El gran nombre d'activitats rellevants que va dur a terme, en són testimoni. - El dia inaugural dels actes del 125è aniversari vaig rebre un fort impacte. La presència del senyor Cardenal i l'assistència de tots els representants de les entitats del barri donaven una gran solemnitat a l'acte. El Centre Parroquial fa la funció de pal de pallier dintre d'aquest extens barri d'Horta.

— *Després de tots els elogis, no em resta més que agrair al nostre regidor la gentilesa d'haver-nos dedicat un espai del seu temps, i demanar-li unes paraules de*

comiat per als nostres socis.

— Felicitacions al Centre Parroquial per aquests 125 anys de vida, viscuts activament. En podeu celebrar altres tants, perquè teniu corda llarga. N'estic segur!

— *Que Déu l'escolti. I que la regidoria ens ajudi!*

Dora Serra.

esbart

El grup Kezka d'Eibar i Fi de Curs

Moltes notícies i fets de l'Esbart Folklòric d'Horta s'han produït aquests darrers mesos. Els principals actes han estat els festivals celebrats al teatre del Centre Parroquial.

A finals de l'any passat, tots els membres de l'Esbart vas ésser invitats pel grup Kezka d'Eibar a participar en un festival de dansa. Hi foren quasi tots. L'experiència va ser molt interessant, i ara, com a cortesia i molt a gust, ha estat amb nosaltres aquell grup integrat per més de cinquanta dansai-

res.

L'intercanvi cultural va tenir lloc el passat 11 de maig, que era dissabte, a la tarda. Els nostres grups —infantil, juvenil, de pares i cos de dansa— van interpretar típiques danses catalanes i valencianes amb un art i una simpatia que va donar a la ballada gran vistositat.

El grupo basc ens va oferir una actuació variada dins d'un extens i llarg reper-tori.

Fa pocs dies ha tingut lloc el Festival Fi de Curs 90-91. El diumenge 2 de juny i prop de les sis de la tarda, començava aquest darrer festival del curs. Amb el teatre ple de socis i amics, tots els grups de l'Esbart, des del Preparatori fins al grup de Pares, ens van demostrar la seva qualitat, fent passar a tots els presents dues hores ben divertides.

Les portes de l'Esbart resten obertes a tothom. Animem especialment als infants i joves del barri. Tots volem una joventut sana i generosa. L'Esbart hi pot contribuir i creiem que pot ser un bon mitjà per fer ball, cultura i amistat.

3 de juny del 1991.

Albert

El 125è aniversari en fotos

Els tres primers mesos

Diumenge 13 de gener: Missa d'acció de gràcies

Diumenge 13 de
gener:
Inauguració
de les festes

Diumenge 13 de gener: Exposició retrospectiva en la festa d'inauguració

Diumenge 13 de gener:
Teatre:
"La cua del diable"

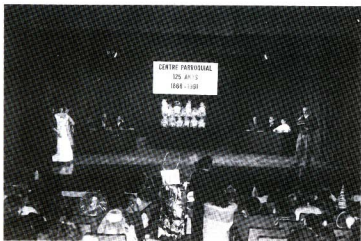
Diumenge 20 de gener: Teatre juvenil: "La pega grega"

Diumenge 3 de febrer: Concert de la Banda Municipal

Diumenge 3 de febrer: Exposició de dibuixos acolorits (Secció de cinema infantil)

Dissabte 9 de febrer: Concurs de disfresses de Carnaval

Dissabte 16 de febrer: Exposició fotogràfica de Gaspar Agulló

Diumenge 17 de febrer: Concert de la Coral Cantiga

Dissabte 2 de març: Exposició fotogràfica de Jaume Puig

Diumenge 3 de març: Exposició de dibuixos de Carme Solé i Asun Balzola

Dissabte 9 de març: Teatre infantil: "L'invent"

records d'altres temps

Per Pere Solé

3.944.678.400

No es creguessin pas que siguin els meus anys; ni tan sols els de la senyora Carme Vda. de Ros. Tampoc no és el número del meu telèfon, ni el que em tocarà pagar en la declaració de renda, ni el que ens costarà als barcelonins l'olimpiada del 92, ni els partits de suspensió que es poden posar a un jugador, si és del Barça, per trepitjar un senyor del pitó.

Res de tot això. És senzillament el 3.944.678.400 aniversari de la institució de la nostra entitat. Si, si; no s'esverin; ho han llegit bé. He dit el 3.944.678.400 aniversari perquè en un moment d'aquest any, no sabem quin, es compleixen els tres mil nou-cents quaranta-quatre milions sis-cents setanta-vuit mil quatre-cents segons d'ençà que l'Acadèmia de Sant Lluís Gonçaga d'Horta va sortir de l'ou.

Què és això del 125 aniversari! Cent vint-i-cinc és una xifra ridícula avui dia, que només sents parlar de centenars de milers de milions. Amb 125 pessetes no es pot comprar ni el diari del diumenge. Per què, doncs, hem de comptar amb anys? Si ho féssim per mesos ja podríem dir que celebrem el 1.500 aniversari. I si per setmanes, ja es tractaria del 6.500 aniversari, i amb una quantitat així de pessetes ja en tindríem per un quilo de rap en temps de Nadal. I si pensem en els dies transcorreguts, tenint en compte els 31 anys de traspàs, ens situem ja davant del 45.856 aniversari. Però no ens conformem amb tan poca cosa; per què no

podem dir que celebrem les 1.095.744 hores d'existència? O, millor encara, els 65.744.640 minuts? Aquesta ja és una xifra que fa goig, i amb la qual, en pessetes, podríem comprar algun polític de cara a allò que, en llenguatge d'avui, es coneix com a "tràfic d'influències". Però siguem més generosos encara, i proclamem que celebrem el tres mil nou-cents quaranta-quatre milions sis-cents setanta-vuit mil quatre-cents aniversari del naixement de la nostra entitat...

Però deixem-nos de poca-soltades pròpies d'un servidor i oblidem-nos fins i tot de la capçalera d'aquest article. Retrocedint en el túnel del temps, traslladem-nos als orígens de l'actual Centre Parroquial i ens trobarem amb aquells tretze homes, més o menys joves, que, auspicats pel rector Lluís Cantarell, reunits al semicorral de Can Xicus, al cul de sac del carrer Baix de Mariné, acordaren donar a llum a una petita associació d'orientació catòlica que mai no devien imaginar que arribés als seus 125 anys de vida, amb una empenta i una tan gran diversitat d'activitats com les que viu actualment.

Recordem, per ordre alfabètic, els noms d'aquells tretze precursors: Josep Artés, Tomàs Bonet, Lluís Comerma, Pau Enric, Teodor González, Josep Grau, Josep Masclans, Josep Pastó, Josep Payerol, Josep Pedris, Francesc Petit, Pau Pugès i Josep Urdeix. I recordem que el primer president, en Josep Pedris, fou l'únic dels fundadors que pogué assistir, amb el número u, al cinquantenari. De Josep Pedris, conegut com en Jepet de la Peira, sabem que era un home de fortes conviccions cristianes; la meva infantesa el recorda, no pas com a home dels Lluïsos, sinó per haver-lo vist a Ca la Peira, on nasqué i morí.

Quan jo era menut, molts diumenges d'estiu anava a sopar al Turó amb la família; passàvem per Ca la Peira, entre la masia a l'esquerra i un gros lledoner a la dreta. A fora de la masia hi havia un pou on el meu avi omplia sempre un cantiret de llauna amb l'aigua fresca que, segons ell, li guaria tots els mals. Passàvem pel barri de ferro que sempre vaig veure obert, i, tot recte, ens enfilàvem per un camí carreter que pujava entre vinyes fins a un petit promontori on no trobàvem mai ningú, però sí una dotzeneta de pins que ens acollien com si ens trobéssim a casa; d'aquells pins, en queden set, situats dintre el recinte del col·legi Canigó.

(En la primera foto —de l'any 1927— que il·lustra aquest text es veuen dos d'aquells pins; al fons, es distingeixen el passeig de Maragall, sense cases, i la

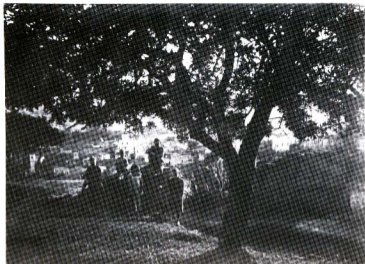
muntanya que a la primavera es vestia de groc amb la flor de les ginesteres que la cobrien del tot.)

Del darrera de la masia sortia un camí carreter bastant ample que és el que tothom agafava per anar al bosc del Turó de la Peira. El costat dret d'aquell camí, en tota la seva llargada, era vinya que arribava fins ben prop del cim del turó. El camí, avui engolit pel passeig de Fabra i Puig, arribava fins al mateix bosc, on s'estrenyia i passava per entre dos trossos de paret molt gruixuda, restes d'alguna tanca, i es convertia en un deliciós passeig de garrofers que vorejava el bosc.

(En la segona foto —aquesta, del 1926— es poden veure els dos trossos de paret.)

Més endavant, el camí es decantava un xic cap a la dreta, tot canviant de fesomia, ja que els arbres eren de dife-

rents espècies, i, sempre vorejant el bosc, arribava fins a la mina de Can Peguera, on es formava una coquetona placeta, amb taula rodona de pedra, ideal per a fer-hi l'arrossada; un barri de ferro que hi havia es conserva encara al mateix lloc.

La masia de Can Peguera estava situada exactament on ara hi ha una casa de pisos, al costat mateix de la parròquia de San Francesc Xavier. Posseïa extensa terra de cultiu i, a l'era de la masia, s'hi havien ballat sardanes. El masover de Can Peguera, en Mariano Renom, no va ser president del Centre com el masover de Ca la Peira, però sí que va ser-ho el seu nét, el recordat doctor Jaume Casas i Renom, qui va ocupar el càrrec els anys 1956-57.

I el bosc, des dels garrofers i des de la mina, s'enfilava com s'enfila encara avui muntanya amunt, fins al bell cim del turó.

Tenia més pins que no pas ara, que creixien enmig de gran profusió d'herbatge, com l'esparreguera, el boix, l'arboçera i molta varietat de brossa. Els boletaires d'estar per casa hi collien pinetells, mucoses, cames-seques i pantinelles, i, fins i tot, algun rovellonet escadusser que els alegrava el cistellet. Pels anys vint, aficionats al futbol que tenien bona vista i pocs diners pujaven dalt de tot del Turó de la Peira, des d'on seguien les incidències dels partits de l'Horta, fins que els pins, que, poc compassius, havien anat creixent i creixent, els taparen la visió del camp.

A la pedrera de prop del cim, hi coincidien diferents bandes de galifardeus que jugaven a trencar-se el cap a cops de pedra; però també hi havia els que anaven a jugar-hi a "indis (indius) i americans", i algun xavalet hi havia pres mal.

Al Cine Unió es projectaren tres inacabables sèries (mudes) de "tiros i cavalls", de vintitants episodis cada una, totes elles protagonitzades per en William Duncan com a "noi bo" i per en Joe Ryan com a "dolent". A la pedrera, hi anaven xicots del barri a posar-hi en escena, a la seva manera, la sèrie de torn; fou així com el per mi molt estimat amic Ferran Toboso, que en pau reposa, a l'edat de dotze anys (parlo, per tant, de 1921), s'estimà per la pedrera i es trencà les dues cames, mentre parodiava en Joe Ryan en el paper de "Puñales". No cal dir que en Ferran s'hi havia presentat sense cavall, i que, del seu revòlver, no en sortien trets...

fotografia

Exposicions i puntuacions

El mes de març hem pogut admirar l'exposició de l'amic Jaume Puig. Tot fotografies en color. Bon treball!

El mes d'abril ha exposat Dora Serra. Tema variat, color i blanc i negre. (Llegiu-ne una crítica al final.)

Del dia 1 de juny fins al 9, podem (o haurem pogut) contemplar el treball de Carme Ballester. (En el moment d'escriure l'article, estava fents els últims retocs.)

Del 22 al 30 de juny hi haurà l'exposició col·lectiva dels assistents a les tertúlies mensuals. El tema és lliure aquest any.

Us oferim les puntuacions dels nostres concursos mensuals:

Març 1991. Tema: fotografia sense negatiu.

Gaspar Agulló, 90 punts;
Montse Manzanares, 89;
Ernest Sitjà, 85;
Jaume Caminal, 81;
Pere Solé, 80;
Pere Grau, 79;
Alba Ruiz, 78;
Dora Serra, 77;
Carme Ballester, 73;
Angel Pérez, 72.

Abril 1991. Tema lliure.

Dora Serra, 68 punts;
Miquel Marco, 64;
Gaspar Agulló, 64;
Jaume Caminal, 64;
Carme Ballester, 64;
Pere Grau, 58;
Pere Solé, 58;
Angel Pérez, 57;
Alba Ruiz, 57;
Ernest Sitjà, 55.

Pere Solé i Sans (soci núm. 1)

Maig 1991. Tema: retrat figura humana.

Montse Manzanares, 67 punts;
Angel Pérez, 66,
Jaume Caminal, 65;
Carme Ballester, 60;
Pere Grau, 60;
Dora Serra, 57;
Pere Solé, 54;
Ernest Sitjà, 52;
Miquel Marco, 50;
Alba Ruiz, 50.

Dels dies 13 al 21 d'abril exposà la Dora Serra. Resulta que ella és qui sempre comenta en unes ratlles les exposicions que es van succeint. Es evident que ella no podia pas comentar la seva per no caure en un de dos disbarats: en un excés de vanitat, enlairar-la fins als núvols, o, en un excés d'humilitat exagerada, arrossegar-la per terra. Però ara jo em trobo amb el mateix dilema, perquè no deixa de ser la meva cunyada...

La Dora va presentar una selecció dels seus treballs fotogràfics, on figuren tres parts del món i un percentatge considerable de

la geografia espanyola. A mi, el conjunt de les 35 obres em va semblar senzillament magnífic, però no ho puc dir, i no ho diré, de manera que m'ho calli. Per exemple, la foto de l'Iguassú, del Brasil, com la del camí de Coma Ermada, muntanya amunt del Montgrony, les considero excepcionals, però no puc dir-ho per allò de la cunyada, i no ho diré... I, com que no puc comentar-la desfavorablement perquè no vull dir mentides, callaré...

I vet aquí un gat, vet aquí un gos, que el "cuento" ja s'ha fos.

FOTOGRAFIC
GRUP
Secid del
****Centre**
PARROQUIAL

ELIUR (COMA) 7/9
ORRI - BARCELONA

Havaneres al C.P.

Avui, 23 de març de 1991, hem passat una bona vetllada amb el grup Mar Endins, que ens ha delectat amb el seu repertori d'havaneres. No en sé pas la història, de les havaneres; uns diuen que nasqueren a la costa, d'altres que foren importades de Cuba. Si vingueren d'aquelles terres, de segur que les portà aquell Avi que tots creiem que era el nostre. Sigui com sigui, quan escoltem una havanera (almenys a mi em passa), sentim un pessigolleig per dintre. Això pot ser un signe que aquesta música l'hem feta molt nostra.

Avui, aquest grup Mar Endins ens ha fet vibrar a tots.

A la mitja part ens han obsequiat amb un cremat. (Aquest any, el Centre tot vessa.) Quin goig feien aquelles cassoles de terra, tan lluentes, totes flamejant, impregnant-nos de les aromes de rom, llimona i canyella! Felicitem els "barmen" per l'encert a trobar el punt just del cremat.

Després hem tornat a la sala i, entonats amb el cremat, hem ajuntat les nostres veus amb les del grup Mar Endins i hem saludat, tot brandant els nostres mocadors, la "Bella Lola".

Ha finalitzat la vetllada amb el cant dels Segadors. Tots dempeus i amb emoció, hem entonat l'Himne.

Una festa arrodonida. Un dissabte feliç

Pere

Teresa Ferran (sòcia núm. 409)

El sol i la pell

Ara que comença l'estiu i tots tenim ganes d'aconseguir un to daurat a la pell, hem de guardar-nos bé de tots els perills que pot tenir el sol per a la nostra pell.

El sol emet dos tipus bàsics de raigs no visibles:

- els infrarojos, que són els causants de l'escalfor i que no serveixen per a posar-nos morens, i

- els ultravioleta. N'hi ha de tres tipus: A, B i C.

Els C són molt perillosos per a l'ésser humà. Per això la natura, molt sàvia, ha creat una pantalla o capa protectora: l'ozó (que, per desgràcia, ja té algun forat).

Els B o curts i els A o llargs, sí que passen la pantalla d'ozó i arriben a la nostra pell. Els A són més beneficiosos. Els B ofereixen el perill de provocar intenses cremades quan prenem el sol amb poca precaució. A la llarga, si prenem el sol sense cap protecció moltes hores al dia i durant uns quants anys, podem arribar a tenir càncer de pell.

Els raigs ultravioleta fan emmorenir la pell perquè estimulen la secreció de melanina, que és un pigment natural que es troba a la capa basal de l'epidermis. A mida que anem prenent el sol, la pell reacciona per a protegir-se segregant molt més quantitat d'aquest pigment, i ja tenim el to morè.

No tothom té la mateixa quantitat natural de melanina, ni tothom té la mateixa facilitat per a segregar-ne més. Les persones de pell molt blanca i ulls clars tenen poca quantitat de melanina i poca facilitat per a crear-ne més. Per això els costa molt agafar un to daurat. Són les que corren més perill de cremar-se.

En canvi, les persones de pell més

fosca i ulls foscos emmoreneixen amb molta facilitat per poc que prenguin el sol.

De tota manera, sempre cal protegir la pell, abans de prendre sol, amb productes que continguin filtre solar adequat al nostre tipus de pell. Les pells més clares necessitaran índexs elevats (d'índex 6 en amunt) i les més fosques, índexs baixos (2, 4).

Es convenient començar a prendre el sol poca estona (en pells clares n'hi ha prou amb 5 o 10 minuts) i anar augmentant progressivament el temps d'exposició. A mida que la nostra pell s'acostuma al sol i agafa to, ja podem rebaixar una mica l'índex de protecció del producte que fem servir. Mair no serà necessari passar moltes hores al sol perquè la nostra pell té un límit: hi ha un moment que ja no ens posem més morens per molts més estona que passem al sol.

Si no tenim aquestes precaucions, la nostra pell envellirà més aviat, patirem sovint de les molestes cremades per sol i, com hem dit abans, també tindrem més risc de patir malalties greus.

Amb les suficients precaucions el sol és beneficiós. Es necessari per fabricar vitamina D (molt important en el creixement dels infants), ens relaxa, la seva escalfor és bona per combatre certs tipus de dolor artròsic, és beneficiós en algunes malalties de la pell com ara la psoriasi, etc.

Així, doncs, com sempre s'ha dit, el sol és font de vida, però, com en totes les coses, l'excés i abus poden ser nocius.

Dra. Fe Ferré

Exposició col·lectiva

Del 22 al 30 de juny de 1991

En aquesta època dominada per la tecnologia —cal només prémer un botó amb comanament a distància i ja es posa en funcionament qualsevol aparell, podem aconseguir qualsevol informació en

un moment donat només teclejant unes lletres, i així moltes altres coses—, causen admiració les tasques que es mantenen i es desenvolupen molt satisfactòriament al marge d'aquest món tècnic.

Un exemple és alguna de les classes de manualitats del Centre Parroquial. Les labors es realitzen igual com quan anàvem a l'escola: els mateixos coixins, boixets, agulles, ganxets... Res no ha canviat. Hi ha entusiasme i aplicació en tot allò que es duu a terme. En acabar el curs ho podem comprovar i admirar.

Montserrat Sancho
(Classe de català)

Índex General

dels 29 primers números del Butlletí del Centre Parroquial d'Horta

EDITORIALS

Ave Maria / Núm. 1 (pàg. 1).
Amb les portes obertes de bat a bat / 29 (19).
Assemblea General de Socis / 24 (2).
Atenció! Tenim una base al Centre Parroquial / 17 (17).
Bon Nadal! / Atenció! / 15 (73).
Breu història de la fundació de l'Acadèmia de Sant Lluís Gonçaga / 27 (52).
El primer de 1991 / 28 (1).
Junts cap al 1991 / 25 (19).
L'Ajuntament també ens dona les gràcies / 22 (35).
Nadal i el Centre / 23 (51).
Per les festes de Sant Lluís... / 26 (34).
Salutació de la nova Junta Permanent / 16 (3).

Sant Lluís, pregueu per... / 21 (19).
Tal dia farà un any / 19 (50).

CINEMA

Programacions / 1 (2), 2 (2), 3 (3, 7), 4 (3), 5 (3), 6 (3), 8 (2), 10 (12), 11 (18).
Projeccions actuals / 14 (72)
Resum de l'any 1987 / 16 (13).
Una enquesta / 19 (55).

ENTREVISTES

- Jaume Marí i Oliva / 6 (9).
Pere Solé i Sans / 7 (5).
Manuel Pastó i Pons / 8 (8).
Estanislau Puig i Corominas / 9 (4).
Joan Martínez i Menages / 10 (6).
Ferran Solé i Sans / 11 (21).
Josep Campmany i Sagués / 12 (36).
Josep Grau i Sabaté / 13 (49).
Josep M. Castells i Andilla / 14 (62).
Francesc Salvà i Mas / 15 (76).
Josep Clot i Raurell / 17 (20).

- Antoni Caminal i Serret**
i **Jaume Caminal i Serret** / 19 (56).
Armand Calafell i Domènech / 20 (11).
Pere Casas i Renom / 21 (20).
Antoni Nerín i Lacasa / 22 (44).
Miquel Piqué i Mariné / 23 (54).
Josep Magrans i Guillemí / 24 (5).
Francesc Vintó i Artigues / 25 (22).
Jaume Clot i Raurell / 26 (41).
Lluís Homar i Gibert / 28 (6).
Albert Batlle i Bastardas / 29 (25).

ESBART FOLKLORIC

- Notícies de l'Esbart / 2 (4), 3 (6), 4 (4),
5 (4), 6 (4), 7 (8), 9 (3), 11 (16), 12
(32).
L'Esbart, a la Festa Major d'Horta / 8
(4).
Resum d'activitats / 14 (69).
Esbart Folklòric / 15 (75).
Darreres i futures actuacions / 17 (31).
Darreres ballades / 18 (45).
Inscripció oberta / 18 (48).

- Ballades, ballades, ballades / 19 (52).
Carnestoltes i roses / 20 (2).
Resums d'actuacions i sol·licitud de
fotografies / 23 (53).
Retrobar-se per Nadal i... / 24 (13).
Actuacions passades i futures / 25 (29).
Dos festivals de danses / 26 (36).
Ballades i visites / 27 (53).
El grup Kezka d'Eibar i fi de curs / 29
(28).

ESCOLTISME

- Notícies de l'Agrupament Escolta Sir
Alexander Fleming / 1 (2), 2 (3), 7
(7), 11 (17), 12 (33).
Comença el curs 87/88 / 15 (81).
Hem fet campaments i raids / 17 (19).
Re-integració / 23 (62).
Una carta / 25 (31).
Montserrat, Canigó i jocs / 26 (48).

ESTIL CRISTIA

- L'Església és cosa de tots / 2 (1).
Cristians en el món i per al món / 3 (1).
Abans de tot, homes / 4 (1).
... I es féu Home / 5 (1).
Veure-hi sense haver vist / 6 (1).
Esperar no és esperar-se / 8 (1).
El Nadal i els Nadals / 9 (1).
La Quaresma del Centre Parroquial / 10 (1).
Sereu els meus testimonis / 11 (14).
La mare del Redemptor i dels homes / 12 (30).
El deure de seure-hi / 13 (42).
Viure en comunió / 14 (58).
El profitós cansament / 15 (74).
Plus Ultra / 16 (2).

- Santa Maria, Mare del Centre Parroquial / 17 (18).
Identificació / 18 (35).
Déu és notícia alegre / 19 (49).
Cap a un món nou / 21 (18).
L'apostolat del bon humor / 23 (50).
Mirar endavant / 24 (2).
Definir-se / 25 (17).
Somniadors de realitats / 26 / 34).
El Déu amic / 27 (51).
Fer-se ofrena / 28 (2).

EXCURSIONISME

- Hem fet l'excursió! / 8 (5).
Hem tornat a anar d'excursió / 9 (9).
Pròximes sortides / 10 (4).
Excursió a Igualada. Calçotada a Valls / 11 (19).
Excursió a la Segarra / 12 (35).
Excursió a l'Osona / 13 (47).
Sortida a les fonts del Llobregat i al Pedraforca / 14 (59).
Excursió a Ripoll, St. Joan de les Abadesses i Camprodon / 15 (79).
Excursió a Montblanc / 15 (79).
Visita cultural a Montblanc / 15 (84).
Excursió a Solsona i Oliús / 17 (28).
A Sant Martí Sarroca, Vilafranca i Olerdola / 17 (29).
Excursió al Delta de l'Ebre / 18 (36).
Excursió a Caldes, Castellterçol i l'Estany / 18 (36).
Excursió per les Riberes de l'Ebre / 19 (53).
Excursió a Empúries, l'Escala i la Bisbal / 20 (4).
Excursió al Montseny / 20 (5).
Excursió a Tarragona, Valls i l'Arboç / 21 (23).
Catalunya en miniatura / 21 (24).
Excursions Curs 1989/1990 / 22 (35).
Passejada per la Garrotxa / 22 (37).
Excursió a la Cerdanya / 23 (61).
Visita cultural a Sitges / 23 (62).
Visita a Santes Creus i calçotada a Valls / 24 (4).
Visita a Girona / 25 (19).
Excursió a la Costa Brava / 25 (19).
Ruta de l'Alt Aragó / 26 (37).
Calendari d'excursions (Curs 1990-1991) / 26 (38).
Anglès, Rupit, l'Esquirol, la Gleva / 26 (38).
Papiol, Abrcera, Montserrat / 27 (54).
Queralt, Lluçà, Munts / 27 (54).

Viatge al Rosselló / 22 (36).
Sant Quintí, Sant Sadurní, Sant Sebastià / 27 (56).
Vilanova i la Geltrú i... pessebre vivent? / 28 (5).
Poblet i calçotada / 28 (4).
Roses, Cadaqués i Llançà / 29 (20).
Passió d'Olesa i Montserrat / 29 (21).
Tortosa, Xerta i Tivenys / 29 (22).
Com el Vallès no hi ha res! / 29 (23).

LES NOSTRES FONTS

Retrobar les nostres fonts / 11 (25), 12 (31), 13 (46), 14 (70).
Fonts d'en Gatell i d'en Güell / 15 (80).
Retrobar les nostres fonts (VI) / 16 (13).
Font del Ferro i Font dels Caçadors / 18 (46).
Les fonts de les masies / 20 (15), 21 (31).

Fonts, rius, Rec Comtal / 22 (43).
La Font de Santa Eulàlia / 24 (14).
La Font del Roure / 25 (32).
La Font dels Pins / 28 (16).

FOTOGRAFIA

Notícies de la secció / 1 (2), 4 (6), 5 (7), 6 (6), 8 (3), 9 (8), 10 (4), 11 (15).
Entrevista a Gaspar Agulló / 2 (5).
Premis, concursos, exposicions / 13 (44).
Concurs i tertúlies / 14 (61).
Resum de l'any 1987 / 16 (4).
Exposicions de Grau, Agulló i Vallhonestà / 17 (27).
Nou curs i exposicions / 19 (63).
Dissertació i exposicions / 20 (16).
Exposicions reglamentàries i una de fotos-sorpresa / 21 (25).
Activitats i guanyadors / 23 (56).
Activitats futures i passades / 24 (9).
Activitats fotogràfiques / 25 (21).
Concursos, tertúlies i arxiu / 26 (39).
Concursos i celebracions / 27 (57).
Canvis d'exposicions / 28 (15).
Exposicions i puntuacions / 29 (38).

FUTBOL SALA

Notícies de la secció / 1 (3), 2 (4), 3 (5), 4 (4), 5 (4), 6 (4), 7 (7), 10 (5), 11 (17).
Futbol sala masculí / 12 (33).
Sopar de les festes patronals. Homenatge al President / 13 (43).
Torneig esportiu de Festa Major / 14 (71).
Futbol sala / 15 (78).
La temporada continua / 17 (23).
Una nova temporada / 19 (55).

Darreres activitats / 23 (53).
Aquest any, sí! / 26 (47).
Resultats irregulars / 27 (50).

MANUALITATS

Activitats de la secció / 4 (8), 5 (8), 6 (7), 7 (6), 8 (3), 9 (10), 10 (3), 11 (20), 12 (34).
Recordant Apel·les Mestres / 13 (45).
Feina feta i primeres fredorades / 14 (60).
Resum de l'any 1987 / 16 (5).
Darreres activitats i una recepta culinària / 17 (32).
Manualitats. Programa de totes les activitats / 18 (34), 22 (34).
Les manualitats funcionen / 19 (51).
Refrans i remeis / 20 (16).
Fi de curs i exposició / 21 (29).
Ja hi tornem a ser... / 22 (38).
Començament de curs / 23 (60).
Dibuixar i pintar / 24 (9).
Final de curs / 25 (25).
Exposició, felicitacions i projectes / 26 (40).
Parlem del desembre / 27 (57).
Ja no hi cabem! / 28 (15).
Exposició col·lectiva de Manualitats / 29 ().

RECORDS D'ALTRES TEMPS

Presentació / 1 (4).
Fundadors i primer president / 2 (8).
Al carrer del Príncep (Feliu i Codina) / 3 (8).
El senyor Lluís Lamor / 4 (9).
Autors i estrenes / 5 (9).
L'Orfeó Montserratí / 6 (11), 7 (10).
Mossèn Carles i l'Esbarjo / 8 (11).
Els Pastorets / 9 (6), 10 (9).
La Passió d'Horta / 11 (26), 12 (39).
La "Penya Pacifics" / 13 (52).

Ramon Ribó i Vallribera / 14 (66).
La infantesa d'en Ferran / 16 (6).
Manel Gausachs i March / 17 (24).
El frontó / 18 (39).
La tragèdia de l'Ebre / 19 (60).
La processó de Corpus a Horta / 20 (6).
La festa patronal / 21 (26).
Manel Bel i González / 22 (39).
Futbol en el Centre Parroquial / 23 (58).

Gráf. Fomento, S.A. // Barcelona // D.L. 12935-89